

MATERIAŁY
PRASOWE
O KOLEKCJI
NATIONAL
GALLERY

WSTĘP

NATIONAL GALLERY TO SIEDZIBA JEDNEJ Z NAJWSPANIALSZYCH KOLEKCJI MALARSTWA EUROPEJSKIEGO.

Zbiory National Gallery składają się z ponad 2300 obrazów, od średniowiecza do początków XX w. Reprezentowane są tu wszystkie główne kierunki malarstwa zachodnioeuropejskiego, od Włoch późnego średniowiecza i renesansu po francuski impresjonizm, w tym dzieła Tycjana, Moneta, Velázqueza, Rembrandta i van Gogha.

W przeciwieństwie do innych wielkich galerii, National Gallery powstała dzięki darowiźnie, a nie na bazie zbiorów królewskich. W 1823 r. pejzażysta i kolekcjoner dzieł sztuki Sir George Beaumont przyrzekł swoją kolekcję obrazów narodowi. Jednakże pierwsze dzieła w National Gallery pochodziły ze zbiorów bankiera i kolekcjonera Johna Juliusa Angersteina. W 1824 r. Izba Gmin kupiła od Angersteina obrazy, wśród których znajdowały się dzieła Claude'a, Rembrandta i van Dycka. Założyciele chcieli stworzyć galerię, która kształciłaby i inspirowała młodych artystów oraz była dostępna dla wszystkich. Dziś National Gallery pozostaje wierna swej pierwotnym misji: przechowania narodowej kolekcji obrazów dla przyszłych pokoleń i bezpłatnego udostępniania jej zwiedzającym.

Celowo wybrane położenie w centrum Londynu sprawia, że dotarcie do galerii jest łatwe zarówno ze wschodniej, jak i zachodniej części stolicy. Oprócz londyńczyków Galerię odwiedza rocznie ponad 5 milionów osób z innych części Wielkiej Brytanii i całego świata. Zwiedzający mogą też korzystać z szerokiego repertuaru wystaw czasowych, warsztatów i wykładów – oraz dłuższych godzin otwarcia w piątki.

National Gallery nieustannie się zmienia. Zbiory poszerzają się o nowe dzieła – zakupione, wypożyczone lub zapisane narodowi w spadku. Galeria dostosowuje się do ewoluujących potrzeb tak samej kolekcji, jak i zwiedzających. Obrazy wymagają opieki naukowej i konserwatorskiej, a odwiedzający – udogodnień umożliwiających łatwą orientację, odpoczynek i zjedzenie posiłku.

PRZEGLĄD ZBIORÓW

Wieki XIII–XV

Duccio, Uccello, van Eyck, Lippi, Mantegna, Botticelli, Dürer, Memling, Bellini

Większość średniowiecznych obrazów, które przetrwały do naszych czasów to dzieła religijne, przeznaczone na kościelne ołtarze lub dla indywidualnej pobożności. Wiele z nich ma przepiękne tła pokryte płatkami złota. W XV w. nabierają znaczenia portrety oraz sceny mitologiczne i z historii starożytnej. Na sposób traktowania tematów religijnych wpłynął również realizm. Postaci umieszczano często na tle przekonująco przedstawionych wnętrz, budynków i pejzaży. Postęp technik, w tym malarstwa olejnego, pozwolił na większą subtelność w oddawaniu wyrazu twarzy oraz różnorodności faktur.

Wiek XVI

Leonardo da Vinci, Cranach, Michał Anioł, Rafael, Holbein, Bruegel, Bronzino, Tycjan, Veronese

Wiodący artyści tego okresu zdobyli nieprzemijającą sławę. Renesansowi malarze, zwłaszcza we Włoszech, chcieli mierzyć się z artystami starożytnej Grecji i Rzymu, a nawet ich przewyższyć. Wysoko ceniono portrecistów, a przedstawienia antycznej historii i mitologii stały się niemal tak ważne, jak motywy chrześcijańskie. Obrazy ceniono w równej mierze za ich artyzm, jak za sam temat. Często umieszczano je w specjalnie tworzonych galeriach.

Wiek XVII

Caravaggio, Rubens, Poussin, van Dyck, Velázquez, Claude, Rembrandt, Cuyp, Vermeer

Choć część artystów tego okresu szukała inspiracji w sztuce przeszłości, każdy z nich wypracował własny styl – czy to wybujały, czy surowy. Tematy religijne ujmowano na nowe sposoby, chcąc zaangażować widza emocjonalnie. W Holandii wielką popularność zdobyli malarze specjalizujący się w martwych naturach, pejzażach i scenach z życia codziennego, od eleganckich zgromadzeń do karczemnych pijatyk.

Wieki XVIII, XIX i początek XX

Canaletto, Goya, Turner, Constable, Ingres, Degas, Cézanne, Monet, van Gogh

O ile nadal powstawały wielkie malowidła dla kościołów i pałaców, to jednak coraz częściej artyści malowali mniejsze obrazy, wystawiane i sprzedawane przez marszandów i na otwartych wystawach. W XIX stuleciu wyłaniają się w malarstwie nurty – luźne związki artystów tworzących w podobnym stylu. Formuje się również koncepcja niezależnego artysty, który buntuje się przeciwko zastanym elitom artystycznym.

KRÓTKA HISTORIA KOLEKCJI

1824 Pierwsze obrazy w zbiorach National Gallery nabyto od bankiera i kolekcjonera dzieł sztuki Johna Juliusa Angersteina. Dnia 2 kwietnia Izba Gmin przegłosowała zakup 38 obrazów za sumę 60 000 funtów. Były to dzieła włoskie, m. in. wielkie płótno ołtarzowe Sebastiana del Piombo *Wskrzeszenie Łazarza* oraz wspaniałe przykłady sztuki holenderskiej, flamandzkiej i angielskiej.

1826 W 1823 r. pejzażysta i kolekcjoner dzieł sztuki Sir George Beaumont (1753–1827) przyrzekł swoją kolekcję narodowi, pod warunkiem, że obrazom zapewni się odpowiednie miejsce ekspozycji i konserwacji.

Przekazanie obrazów miało miejsce w 1826 r. Zostają one dołączone do kolekcji Angersteina w Pall Mall, a w 1838 r. przeniesione do budynku przy Trafalgar Square. W Kolekcji Beaumonta znajdują się *Oplakiwanie Chrystusa* Rembrandta, *Pejzaż jesienny z widokiem na Het Steen w świetle poranka* Rubensa, *Pracownia kamieniarska* Canaletta, *Ślepy skrzypek* Davida Wilkiego (obecnie w Tate Collection) oraz kilka dzieł Claude'a. Beaumont tak tęsknił za swoim ukochanym *Krajobrazem z Hagar i aniołem* Claude'a, że dożywotnio wypożyczył go z powrotem.

1826 Rząd przekazuje pieniądze na zakup obrazów *Chrystus ukazujący się św. Piotrowi na Via Appia* Carracciiego, *Bachanalia przed hermą Pana* Poussina oraz *Bachus i Ariadne* Tycjana.

1831 Wielebny Holwell Carr zapisał w testamencie pokaźną kolekcję, zawierającą między innymi obrazy *Święty Jerzy w walce ze smakiem* Tintoretta oraz *Kobieta kąpiąca się w rzece* Rembrandta. Zastrzegł przy tym, że obrazy mają się znaleźć w stosownym miejscu. Budynek przy Pall Mall 100 ma zostać zburzony. Z braku funduszy plany rozbudowy okolic Charing Cross według projektu architekta Johna Nasha zostają zaniechane.

1837 Obraz Constable'a *Łany zboża* zakupiony ze składek publicznych.

1838 Kolekcja przeniesiona do nowego gmachu Wilkinsa przy Trafalgar Square.

1855 Sir Charles Eastlake mianowany pierwszym dyrektorem, w pełni odpowiedzialnym za kolekcję i zarządzanie nią we współpracy z Radą powierniczą.

Nowy dyrektor odbywał podróże po Europie w celu pozyskania dzieł dla Galerii. Przez dziesięć lat swojego kierownictwa doprowadził do poszerzenia kolekcji malarstwa włoskiego, która stała się jedną z najcenniejszych na świecie. Do nabytków Eastlake'a należały między innymi *Pokłon Trzech Króli* Botticellego oraz *Bitwa pod San Romano* Uccella.

1856 Joseph Mallord William Turner zostawia National Gallery spadek obejmujący obrazy, rysunki i akwarele, wśród nich *Ostatni rejs Temeraire*, *Wieczorna gwiazda* i *Deszcz, para, szybkość*.

1871 William Boxall, kolejny dyrektor galerii, dokonuje za 75 000 funtów spektakularnego zakupu 77 obrazów z kolekcji Roberta Peela. Nabytki te, obejmujące przede wszystkim malarstwo holenderskie i flamandzkie, w tym *Drogę do Middelharnis* Hobbema i „*Chapeau de Paille*” Rubensa, nadały zbiorom National Gallery nowy wymiar.

- 1897** Otwarcie National Gallery of British Art (Narodowej Galerii Sztuki Brytyjskiej) – dzisiejszej Tate Britain. W zbiorach National Gallery była już wówczas znaczna liczba dzieł malarzy brytyjskich; większość z nich przeniesiono do budynku przy Millbank, na Trafalgar Square pozostawiając wybrane brytyjskie arcydzieła.
- 1905** Dzięki pomocy Art Fund National Gallery zdobywa *Wenus z lustrem* Velázqueza; wsparcie finansowe w wysokości 45 000 funtów pozwala przebić innych licytujących.
- 1910** Legat George’a Saltinga: bogate zbiory głównie malarstwa holenderskiego, flamandzkiego, niderlandzkiego i włoskiego. To jak dotychczas największy zapis na rzecz National Gallery – 192 obrazy, z czego 164 nadal znajdują się w kolekcji.
- 1914–18** Podczas I wojny światowej od 1917 r. kolekcja przechowywana jest na stacji metra Strand.
- 1918** Legat Hugh Lane’a wzbogaca kolekcję o 33 obrazy impresjonistów, w tym *Parasolki* Renoira. Część obrazów z tego legatu otrzymuje Hugh Lane Gallery w Dublinie.
- 1924** Darowizna 50 000 funtów od Samuela Courtauld umożliwia zakup *Kąpieli w Asnieres* Seurata i *Słoneczników* van Gogha. Legat Monda staje się drugim co do wielkości w historii Galerii: obejmuje 42 obrazy, w tym *Ukrzyżowanie* Rafaela.
- 1939–45** II wojna światowa: zbiory są przechowywane w kamieniołomie Manod w Walii.
- 1962** Zakup kartonu Leonarda da Vinci do obrazu *Święta Anna Samotrzeć*, dzięki wsparciu finansowemu ze strony Art Fund i datkom publicznym. W ciągu czterech miesięcy od nabycia obrazu obejrzało go ćwierć miliona zwiedzających, z których wielu zostawiło datki.
- 1985/6** John Paul Getty junior (Sir Paul Getty) ofiarowuje National Gallery 50 mln funtów.
- 1999** Pożyczka Denisa Mahona: wybitny historyk sztuki i kolekcjoner, były członek Rady powierniczej National Gallery, przekazuje w ramach długoterminowej pożyczki 28 obrazów ze swoich zbiorów włoskiego baroku. Są wśród nich dzieła Guido Reniego, Domenichina, Luki Giordano i Johanna Lissa.
- 2004** Zakup *Madonny z goździkiem* Rafaela; umożliwiło go wsparcie finansowe Heritage Lottery Fund, Art Fund (z udziałem Wolfson Foundation), American Friends of the National Gallery, George Beaumont Group, Sir Christophera Ondaatje oraz datki publiczne.
- 2006** Legat Simona Sainsbury wzbogaca National Gallery o pięć obrazów. Są wśród nich dwa dzieła Moneta: *Śnieg w Argenteuil* i *Lilie wodne, zachód słońca* oraz *Misa z owocami i kufel przed oknem* Paula Gauguina.
- 2009** Obraz *Diana i Akteon* Tycjana zakupiony za 50 mln funtów przez National Gallery i National Galleries of Scotland, przy wsparciu finansowym rządu szkockiego, National Heritage Memorial Fund, The Monument Trust, Art Fund i z udziałem datków publicznych.
- Obraz będzie współwłasnością National Galleries of Scotland i National Gallery w Londynie i będzie wystawiany na przemian w obu galeriach, po pięć lat w każdej.
- 2012** Kolejne arcydzieło Tycjana, *Diana i Kalisto*, nabyte przez National Galleries of Scotland i National Gallery w Londynie dzięki wsparciu finansowemu Heritage Lottery Fund, Art Fund i The Monument Trust, jak również innych organizacji oraz darczyńców indywidualnych.

BUDYNEK GALERII

National Gallery przy Pall Mall 100

1824 Założenie kolekcji

W kwietniu 1824 r. Izba Gmin wyasygnowała sumę 60 000 funtów na zakup kolekcji obrazów bankiera Johna Juliusa Angersteina. 38 obrazów z tej kolekcji miało stać się załącznikiem nowej kolekcji narodowej, pomyślanej jako źródło przyjemności i edukacji dla szerokich rzesz społeczeństwa. 10 maja 1824 r. nowa National Gallery została otwarta do bezpłatnego zwiedzania. Do czasu wybudowania nowego gmachu Gallerii obrazy były wystawione w domu Angersteina przy Pall Mall 100.

Przez pierwszych 6 miesięcy istnienia Galeria przyjęła 24 000 zwiedzających; jak na tamte czasy była to ogromna liczba. William Seguer, który dokonał wyceny obrazów z ramienia rządu, został mianowany kustoszem.

Skromne rozmiary pierwszej siedziby Gallerii nie wytrzymywały porównania z gmachami innych galerii narodowych, np. paryskiego Luwru, i były wyśmiewane w prasie.

1831 Nowa lokalizacja

W 1831 r. Parlament zatwierdził plan budowy nowego gmachu dla National Gallery przy Trafalgar Square według projektu Williama Wilkinsa. Nastąpiło to po długim okresie dyskusji na temat odpowiedniej lokalizacji; ostatecznie wybrano Trafalgar Square, z uwagi na jego centralne położenie i walory komunikacyjne.

National Gallery stoi w miejscu dawnych stajni królewskich. Podczas budowy National Gallery William Wilkins wykorzystał wiele rozwiązań konstrukcyjnych budynków stajennych.

Stajnie królewskie w miejscu dzisiejszej National Gallery

W 1826 r. wyburzony został pobliski Carlton House, była siedziba księcia regenta, ale ocalały jego imponujące kolumny. Wilkins wybrał osiem spośród nich do wykorzystania w nowym budynku National Gallery. Ostatecznie zdecydował, że są za małe na centralny portyk. Wydaje się jednak możliwe, iż zostały one w końcu użyte w portykach wschodnim i zachodnim.

Rycina według projektu Williama Wilkinsa: National Gallery – Charing Cross, ok. 1927

1838 Otwarcie National Gallery

Nowy gmach National Gallery został ostatecznie otwarty w 1838 r. przez królową Wiktorię. Jednocześnie wschodnie skrzydło budynku stało się siedzibą Royal Academy of Arts (Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych). Od National Gallery w skrzydle zachodnim oddzielała ją imponująca centralna klatka schodowa.

W 1868 r. Royal Academy of Arts przeniosła się do nowego gmachu przy Piccadilly, dzięki czemu National Gallery zyskała więcej miejsca.

Wnętrze National Gallery, 1876 r.

1876 Rozbudowa nowego gmachu

Gmach National Gallery był powszechnie krytykowany, w wyniku czego w 1868 r. zwrócono się do architekta E. M. Barry'ego z prośbą o przygotowanie projektu całkowitej przebudowy Galerii przy Trafalgar Square.

Po wielu dyskusjach zdecydowano zachować budynek, a dobudować jedynie nowe skrzydło. Zadanie to ukończono w 1876 r. Galeria otrzymała 7 nowych sal wystawowych we wschodniej części oraz imponującą kopułę.

Stan z nowymi galeriami z 1910 r.

1896–7 Przenosiny National Portrait Gallery; otwarcie Tate Gallery

National Portrait Gallery, utworzona w 1857 r, w roku 1890 znalazła nową siedzibę na tyłach National Gallery; jej nowy budynek otwarto w roku 1896. Rok później powstała Tate Gallery, w której umieszczono zbiory malarstwa brytyjskiego z National Gallery oraz kolekcję Henry'ego Tate.

1911 Nowe nabytki

Rada powiernicza musiała długo walczyć o nową przestrzeń dla National Gallery. Miejsce przy Trafalgar Square dawało bardzo ograniczone możliwości. Ostatecznie w 1907 r. wyburzono koszary na tyłach Galerii i rozpoczęła się budowa 5 nowych galerii, które otwarto w 1911 r.

1928–1933 Mozaiki

National Gallery zamówiła u artysty rosyjskiego pochodzenia, Borisa Anrepa (1883–1969), dwie mozaiki posadzkowe do głównego westybulu, mające ilustrować „Trudy życia” i „Rozkosze życia”. W 1952 r. Anrep położył trzecią posadzkę, „Współczesne cnoty”. Mozaiki te są hołdem złożonym codzienności, tak bardzo obecnej w ruchliwej publicznej przestrzeni.

Mozaika Borisa Anrepa

Zniszczenia dachu National Gallery po bombardowaniu

1939–45 II wojna światowa

W środę 23 sierpnia 1939 r. National Gallery została zamknięta dla zwiedzających. Nie było wiadomo, kiedy będzie możliwe ponowne otwarcie.

Na czas wojny całą kolekcję ewakuowano do kamieniołomu łupku w Manod w Walii, a budynek galerii ucierpiał podczas bombardowania w 1940 r.

Zamiast arcydzieł dawnych mistrzów, odwiedzających przyciągały teraz popularne koncerty południowe wybitnej pianistki Myry Hess oraz seria ekspozycji czasowych.

Elewacja Sainsbury Wing

1975 Dalsza rozbudowa: część północna

Część północna została otwarta w 1975 r., dając Galerii znaczną nową przestrzeń wystawową: 9 dużych sal oraz 3 mniejsze sale „gabinetowe”. Nowe galerie starają się w jak największym stopniu wykorzystać naturalne światło.

1991 Sainsbury Wing

W 1985 r. Lord Sainsbury of Preston Candover oraz jego bracia Hon. Simon Sainsbury i Sir Timothy Sainsbury wspólnie zdecydowali się sfinansować budowę nowego skrzydła galerii.

Nowe Sainsbury Wing (Skrzydło Sainsbury), otwarte w 1991 r., powstało w sąsiedztwie Galerii, w miejscu zniszczonego podczas II wojny światowej salonu meblowego. Mieści ono obecnie całą kolekcję wczesnorennesansową.

2004–6 Przebudowa skrzydła wschodniego

Do pierwszego etapu tego przedsięwzięcia należało otwarcie nowego Wejścia im. Sir Paula Getty (Sir Paul Getty Entrance). Umożliwiło to po raz pierwszy dostęp do głównego gmachu bezpośrednio z Trafalgar Square na poziomie ulicy. Drugi etap obejmował przebudowę głównego westybulu oraz restaurację pierwotnej XIX-wiecznej dekoracji sufitu holu i klatki schodowej autorstwa J. D. Crace’a.

Annenberg Court i Lower Hall, skrzydło wschodnie

Stan obecny

Po ukończeniu Sainsbury Wing Galeria ma całkowitą powierzchnię 46 396 m² – tyle, co ok. sześć boisk do piłki nożnej i jest na tyle duża, by pomieścić ponad 2000 londyńskich piętrowych autobusów.

© The National Gallery, London

DYREKTOR NATIONAL GALLERY

Od 2008 r. dyrektorem National Gallery jest Dr Nicholas Penny.

W latach 1990–2000 Nicholas Penny zajmował stanowisko Clore Curator kolekcji malarstwa renesansowego National Gallery. Powrócił na Trafalgar Square z National Gallery of Art w Waszyngtonie, gdzie był profesorem–stypendystą Fundacji Mellona w Center for Advanced Study in the Visual Arts. Wcześniej, w latach 2002–2007, był starszym kustoszem zbiorów rzeźby i zdobnictwa (Senior Curator of Sculpture and Decorative Arts).

Po uzyskaniu doktoratu w Courtauld Institute rozpoczął karierę jako wykładowca historii sztuki w University of Manchester. Pracę w muzealnictwie rozpoczął jako kustosz oddziału sztuki zachodniej w Ashmolean Museum w Oksfordzie.

Nicholas Penny ma na swoim koncie wiele książek i artykułów na temat malarstwa i rzeźby, jak również historii kolekcjonerstwa oraz gustu. Jest także autorem katalogów naukowych i tekstów wprowadzających oraz krytykiem i recenzentem.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA NATIONAL GALLERY

Nasza działalność naukowa

Działalność naukowa jest stałym i istotnym elementem działalności National Gallery, wspierającym wiele obszarów naszej aktywności, w tym:

- wystawy; specjalistyczne katalogi i inne wydawnictwa;
- przechowywanie i konserwację obrazów;
- wystawiennictwo i interpretację.

Ogół naszej działalności naukowej przyczynia się do lepszego społecznego zrozumienia zbiorów National Gallery. Ta wspaniała kolekcja jest jedną z najuważniej i najdokładniej badanych na całym świecie.

Badania nad obrazami

Galeria stała się jednym z najbardziej liczących się ośrodków badań nad malarstwem europejskim od XIII do początku XX wieku. Mimo tego, wiele pozostaje wciąż do odkrycia o obrazach z naszych zbiorów – nawet tych najbardziej znanych.

Galeria kontynuuje badania następujących zagadnień:

- w jaki sposób, dlaczego, kiedy, i gdzie powstały obrazy oraz kto był ich autorem;
- kto je zamówił i do kogo należały;
- jak były użytkowane;
- co one znaczą.

Dogłębne badania nad obrazami pomagają nam też kształtować treść informacji udostępnianych publicznie, które stale aktualizujemy w oparciu o najnowsze odkrycia.

Opieka nad obrazami

Dział konserwacji National Gallery, we współpracy z kustoszami i badaczami, dba o to, by umożliwić czerpanie radości z naszej kolekcji przyszłym pokoleniom. Praca konserwatorów obejmuje regularne kontrole stanu obrazów oraz utrzymanie w Galerii właściwego poziomu światła, temperatury i wilgotności. Konserwatorzy dokonują również restauracji obrazów, trwających czasami miesiące a nawet lata.

Czyszczenie i restauracja każdego obrazu podlega decyzji Rady powierniczej. Działalność konserwatorska jest starannie monitorowana i dokumentowana, w znacznej mierze fotograficznie. O ile restauracja powierzchni obrazu jest najbardziej widocznym aspektem pracy konserwatorskiej, to konserwacja podłoża (desek lub płótna) jest często równie ważna.

Konserwatorzy ściśle współpracują z badaczami i kustoszami, by znaleźć najwłaściwszy sposób konserwacji każdego obrazu. Współdziałają oni również w studiach nad technikami malarskimi, którymi posługiwali się autorzy obrazów naszej kolekcji.

Naukowe zaplecze konserwacji

W szczegółowych badaniach obrazu lub jego konserwacji ważną rolę odgrywają zawsze nowoczesne metody naukowe. Silne mikroskopy i analiza chemiczna minimalnych próbek farb pozwalają uzyskać dane o barwnikach i środkach użytych przy tworzeniu obrazu oraz o strukturze warstw.

Radiografia rentgenowska i reflektografia w podczerwieni są w stanie odsłonić wstępne poczynania artysty pod powierzchniową warstwą farby, co często ujawnia jego najwcześniejsze zamysły.

Dorobek naukowy kustoszy, badaczy i konserwatorów National Gallery jest corocznie publikowany w Biuletynie technicznym (Technical Bulletin) National Gallery, który można obecnie nabyć w internecie.

Stypendium National Gallery

National Gallery zapoczątkowała i nadal kultywuje tradycję naukowej współpracy pomiędzy specjalistycznymi zespołami kustoszy, badaczy, konserwatorów i archiwistów. Katalogi zbiorów Galerii cieszą się międzynarodowym uznaniem jako wzorzec dla podobnych wydawnictw.

Artykuły naukowe z zakresu badań nad obrazami publikowane są w National Gallery Technical Bulletin, ukazującym się od 30 lat.

National Gallery widzi swoje miejsce w centrum żywej społeczności historyków sztuki. Nawiązując kontakty z innymi organizacjami, Galeria działa na rzecz jak najwyższego poziomu badań nad malarstwem europejskim, tak w Wielkiej Brytanii jak i za granicą.

Działalność badawczą Galerii wzbogacają nasze związki z naukowcami z innych instytucji, czy to w charakterze gościnnych kuratorów naszych wystaw, czy wygłaszających wykłady na naszych konferencjach i seminariach, których część współorganizujemy z naszymi partnerami.

National Gallery posiada uznanie Arts and Humanities Research Council i Engineering and Physical Sciences Research Council jako tzw. niezależna organizacja badawcza (Independent Research Organisation).

DZIAŁALNOŚĆ EDUKACYJNA NATIONAL GALLERY

Dział edukacyjny National Gallery powstał ok. 30 lat temu. Jego działania mają na celu pokazanie zdolności kolekcji do inspirowania indywidualnej kreatywności. National Gallery ma odpowiedzialność wobec wszystkich, nie tylko tych, którzy już wiedzą, jak czerpać radość z jej kolekcji.

Programy publiczne

W ramach szerszego strategicznego zadania zapewniania dostępu do swej kolekcji National Gallery jest zobowiązana do znajdowania niekonwencjonalnych sposobów przekazywania wiedzy i ożywiania zainteresowania kolekcją w szerokim i zróżnicowanym kręgu środowisk.

Programy publiczne Galerii odgrywają istotną rolę w realizacji tego zadania. Programy publiczne są skierowane do kluczowych społeczności i zaprojektowane z myślą o kreatywnym zaangażowaniu tych grup, które mogą doświadczać fizycznych, społecznych, emocjonalnych czy intelektualnych barier w dostępie do kolekcji poprzez inne kanały edukacyjne.

Oferując szeroką gamę interaktywnych projektów, Galeria stara się zachęcić do kontaktu z kolekcją National Gallery wszystkich tych, którzy do tej pory mogli czuć się wykluczeni.

Studenci szkół wyższych

Edukacyjne sesje wprowadzające do wystaw National Gallery są przygotowywane specjalnie z myślą o studentach studiów licencjackich i magisterskich. Sesje te obejmują prelekcje kustoszy i artystów, dyskusje oraz wstęp na wystawę.

We współpracy z innymi placówkami, National Gallery przygotowuje też inne programy dla studentów wielu różnych kierunków. W ramach jednego z niedawnych przedsięwzięć studenci komponowali utwory muzyczne, wykonane następnie przez London Chamber Orchestra.

Dla szkół

National Gallery ma do dyspozycji szkół podstawowych i średnich doświadczony i doskonale przygotowany zespół edukacyjny, który pomaga nauczycielom i ich uczniom jak najlepiej skorzystać z zasobów Galerii. Obrazy można wykorzystać do wzbogacenia nauczania w każdym obszarze programu. Wycieczka do National Gallery zachęci uczniów, by nauczyć się, jak odczytywać obrazy i czerpać radość z ich oglądania. Może im również pokazać, jak połączyć malarstwo z innymi przedmiotami szkolnymi czy z własnymi przeżyciami.

„Take One Picture”

Program „Take One Picture” („Weźmy jeden obraz”) zachęca brytyjskie szkoły podstawowe do wykorzystania obrazu z kolekcji National Gallery jako centralnego punktu działań edukacyjnych w całym zakresie programu nauczania. Co roku inny obraz z National Gallery jest wybierany jako punkt wyjścia do takich edukacyjnych poszukiwań. Od rozpoczęcia programu w 1995 r. jego wyzwanie podjęły setki szkół, z których wiele nadesłało prace na doroczne wystawy „Take One Picture”.

Kursy dla dorosłych

W Galerii codziennie odbywają się bezpłatne prelekcje i oprowadzane wycieczki dla dorosłych zwiedzających. Dyskusje i grupy dyskusyjne, kursy i dni edukacyjne dają szansę bliższego kontaktu z obrazami naszej kolekcji i głębszego ich przestudiowania. Dla twórczo nastawionych mamy też całą gamę zajęć praktycznych, od bezpłatnych południowych sesji „Talk and Draw” do całodziennych warsztatów rysunku z natury, technik graficznych i rzeźby.

Dla rodzin z dziećmi

Każda niedziela to u nas Niedziela Rodzinna – z zajęciami przygotowanymi specjalnie z myślą o edukacji i rozrywce dla rodzin z dziećmi. Mamy serię pogadanek „Zaczarowany dywan” („Magic Carpet”) dla dzieci poniżej 5 lat warsztaty dla rodzin z dziećmi w wieku 5–11 lat, jak również specjalne trasy zwiedzania i przewodniki audio.

NATIONAL GALLERY W RÓŻNYCH JĘZYKACH

Przewodniki audio „Trasa 60-minutowa” („60-Minute Tour”)

Przewodnik ten przedstawia najważniejsze eksponaty galerii. Dostępny jest w językach angielskim, chińskim (mandaryńskim), francuskim, hiszpańskim, japońskim, koreańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rosyjskim i włoskim.

Plan Dostępny w językach angielskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim, niderlandzkim, japońskim, koreańskim, niemieckim, polskim, portugalskim, rosyjskim i włoskim.

Ulotka powitalna w językach arabskim, greckim i hindi.

Companion Guide (Przewodnik towarzyszący) Prezentacja kolekcji Galerii, dostępna w językach angielskim, francuskim, hiszpańskim, japońskim, niemieckim i włoskim.

Arcydzieła z National Gallery Książka dostępna w językach angielskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim, japońskim, koreańskim, niemieckim, polskim, rosyjskim i włoskim.

Przewodnik dla zwiedzających Przewodnik dostępny w językach chińskim, francuskim, hiszpańskim, japońskim i włoskim.

10 CIEKAWOSTEK O NATIONAL GALLERY

Powierzchnia

Powierzchnia całkowita to 46 369 m² – tyle, co sześć boisk do piłki nożnej. Kubatura budynku to 212 615 m³, wystarczająco dużo, by pomieścić 2156 londyńskich piętrowych autobusów.

Wielkość zbiorów

Do zbiorów National Gallery należy ponad 2300 obrazów, niemal wszystkie prezentowane przez cały czas.

Liczba odwiedzających

National Gallery odwiedza ponad 5 milionów osób rocznie. Dział edukacyjny gości rocznie około 80 000 uczniów w wieku szkolnym.

Rzeźby

Płaskorzeźby z portyku nad wejściem były pierwotnie przeznaczone dla łuku Marble Arch.

Pierwszy obraz

Pierwszy obraz, który trafił do zbiorów – w 1824 roku – to *Wskrzeszenie Łazarza* Sebastiano del Piombo (NG1).

Najmniejszy obraz w zbiorach

Księżę Karol Edward Stuart („Młody pretendent”) nieznanego malarza francuskiego, wielkości 7,6 cm x 7 cm.

Największy obraz w Galerii

Pokłon pasterzy Guido Reniego, 480 cm x 321 cm.

Wielkość

Obraz *Whistlejacket* Stubbsa przedstawia konia naturalnej wielkości.

Inspiracja

Stara kobieta („Brzydka księżniczka”) Massysa była dla Sir Johna Tenniela inspiracją przy rysowaniu Księżnej podczas tworzenia ilustracji do *Alicji w Krainie Czarów*.

